

обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді) ($Q_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}}$), розраховується за формулою

$$Q_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}} = k_{s,i} \times S_{\text{пр.і}} \times (Q_{\text{буд}}^{\text{оп}} - \sum_j Q_{\text{пр.і}}^{\text{т.ліч}} - \sum_j Q_{\text{пр.і}}^{\text{дон}} - Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}} - Q_{\text{МЗК}}) / \sum_i (k_{s,i} \times S_{\text{пр.і}}),$$

Гкал, (9), де

$k_{s,i}$ - коефіцієнт, що застосовується при розподілі обсягів спожитої теплової енергії у будівлі до площі/об'єму опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподілювачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), у багатоквартирному житловому будинку з нежитловими опалюваними приміщеннями, не оснащеними вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподілювачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді);

$S_{\text{пр.і}}$ - площа i -го опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподілювачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), що визначається згідно з пунктом 11 розділу I цієї Методики, м^2 , а якщо розподіл здійснюється пропорційно до об'єму приміщень, у формулі 6, наведеній у підпункті 4 пункту 6 розділу I цієї Методики, необхідно замінити площу приміщення на відповідний об'єм, м^3 ;

$Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$ - загальний обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення, Гкал;

$Q_{\text{пр.і}}^{\text{т.ліч}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, оснащеного вузлом розподільного обліку, Гкал;

$Q_{\text{пр.}j}^{\text{дон}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, донарахований до мінімальної частки середнього питомого споживання згідно з розділом VI цієї Методики, Гкал;

$Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, Гкал;

$Q_{\text{МЗК}}$ - обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, Гкал.

5. Якщо на день набрання чинності Законом України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» 100 відсотків самостійних об'єктів нерухомого майна у будівлі було оснащено вузлами розподільного обліку витрат теплоносія (засобами обліку гарячої води) у системі опалення, встановленими відповідно до будівельних норм та проектної документації, вони використовуються для цілей розподільного обліку.

Цей метод розподілу не застосовується, якщо в будівлі є хоча б одне опалюване приміщення, оснащене вузлом розподільного обліку теплової енергії (теплочисельником), або приміщення, не оснащене вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільниками теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), або приміщення з індивідуальним опаленням.

Опалюване приміщення, оснащене вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), з наявним у будівлі хоча б одним опалюваним приміщенням, оснащеним вузлом розподільного обліку теплової енергії, приміщенням, не оснащеним приладом обліку, або приміщенням з індивідуальним опаленням вважається приміщенням без розподільного обліку теплової енергії до дати його оснащення вузлом

розподільного обліку теплової енергії або приладами-розподільвачами теплової енергії.

При здійсненні розподілу теплової енергії між приміщеннями, оснащеними вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), застосовуються ті самі правила донарахування обсягу теплової енергії, як і для приміщень, оснащених вузлами розподільного обліку, відповідно до розділів VI, VIII цієї Методики.

Обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, оснащеного вузлом розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді) ($Q_{\text{пр},j}^{\text{ліч}}$), визначається розрахунком за показаннями цього лічильника ($V_{\text{пр},j}^{\text{ліч}}$) та розраховується за формулою

$$Q_{\text{пр},j}^{\text{ліч}} = (Q_{\text{буд}}^{\text{оп}} - Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}} - Q_{\text{МЗК}}) \times V_{\text{пр},j}^{\text{ліч}} / \sum_i V_{\text{пр},i}^{\text{ліч}}, \text{ Гкал, (10), де}$$

$Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$ - загальний обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення, Гкал;

$Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, Гкал;

$Q_{\text{МЗК}}$ - обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, Гкал;

$V_{\text{пр},j}^{\text{ліч}}$ - обсяг теплоносія за показаннями вузла розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді) j -го опалюваного приміщення, м³.

6. Розподіл теплової енергії у будівлі, опалювані прилади у приміщеннях якої оснащені приладами-розподільвачами теплової енергії:

1) прилади-розподілювачі теплової енергії, на підставі показань яких здійснюється розподіл теплової енергії у будівлі, мають бути оснащені системою дистанційного зняття показань та відповідати вимогам ДСТУ EN 834:2017 «Вимірювачі витрат тепла для визначення тепловіддачі кімнатних опалювальних батарей. Прилади з електроживленням» та ДСТУ EN 834:2017/Поправка № 1:2017 (EN 834:2013/AC:2015, IDT) «Вимірювачі витрат тепла для визначення тепловіддачі кімнатних опалювальних батарей. Прилади з електроживленням»;

2) питомий обсяг спожитої теплової енергії на опалення усіх g -их опалюваних приміщень, опалювальні прилади у яких оснащені приладами-розподілювачами теплової енергії, та i -их приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії у будівлі, у якій наявні приміщення, оснащені вузлами розподільного обліку, та у решті опалюваних приміщень не менше половини опалювальних приладів оснащено приладами-розподілювачами теплової енергії та наявні приміщення, не оснащені вузлами розподільного обліку ($q^{\text{пр-роз}}$), розраховується за формулою

$$q^{\text{пр-роз}} = (Q_{\text{буд}}^{\text{оп}} - \sum_j Q_{\text{пр.}j}^{\text{т.ліч}} - Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}} - Q_{\text{МЗК}}) / (\sum_g S_{\text{пр.}g}^{\text{пр-роз}} + \sum_i S_{\text{пр.}i}^{\text{б.обл}}), \text{ Гкал/м}^2, \text{ (11), де}$$

$Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$ - загальний обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення, Гкал;

$Q_{\text{пр.}j}^{\text{т.ліч}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, оснащеного вузлом розподільного обліку, Гкал;

$Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, Гкал;

$Q_{\text{МЗК}}$ - обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, Гкал;

$\sum_g S_{\text{пр.}g}^{\text{пр-роз}}$ - загальна площа опалюваних приміщень, оснащених приладами-розподільниками теплової енергії, м²;

$\sum_i S_{\text{пр.}i}^{\text{б.обл}}$ - загальна площа i -их опалюваних приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільниками теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), м².

Розрахований питомий обсяг використовується для визначення споживання теплової енергії на опалення приміщення з найбільшою сумою показань приладів-розподільників теплової енергії, що припадає на один метр квадратний його площі серед g -их приміщень. Обсяг спожитої теплової енергії у приміщенні з найбільшою сумою показань приладів-розподільників теплової енергії, що припадає на один метр квадратний його площі серед g -их приміщень ($Q_{\text{max.пр.}g}^{\text{пр-роз}}$), розраховується за формулою

$$Q_{\text{max.пр.}g}^{\text{пр-роз}} = q^{\text{пр-роз}} \times S_{\text{max.пр.}g}^{\text{пр-роз}}, \text{ Гкал}, (12), \text{ де}$$

$q^{\text{пр-роз}}$ - питомий обсяг спожитої теплової енергії на опалення усіх g -их опалюваних приміщень, опалювальні прилади у яких оснащені приладами-розподільниками теплової енергії разом з усіма i -ми опалюваними приміщеннями, які не оснащені вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільниками теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), Гкал/м²;

$S_{\text{max.пр.}g}^{\text{пр-роз}}$ - площа опалюваного приміщення серед g -их приміщень з найбільшою сумою показань приладів-розподільників теплової енергії на один метр квадратний його площі, м².

Обсяг спожитої теплової енергії у g -му опалюваному приміщенні, оснащеному приладами-розподільвачами теплової енергії ($Q_{\text{пр.g}}^{\text{пр-роз}}$), визначається з урахуванням вимог розділів VI, VIII цієї Методики та розраховується за формулою

$$Q_{\text{пр.g}}^{\text{пр-роз}} = q_N^{\text{пр-роз}} \times N_{\text{пр.g}}, \text{ Гкал}, (13), \text{ де}$$

$N_{\text{пр.g}}$ - сума показань приладів-розподільвачів теплової енергії у g -му опалюваному приміщенні, опалювальні прилади якого оснащені приладами-розподільвачами теплової енергії (у застосовуваних для них одиницях вимірювання, які співвідносяться з потужністю опалювального приладу, різницею між середньою температурою його поверхні та температурою повітря в приміщенні), одиниця вимірювання;

$q_N^{\text{пр-роз}}$ - питомий обсяг спожитої теплової енергії на опалення визначений на одиницю вимірювання приладів-розподільвачів теплової енергії, що розраховується за формулою

$$q_N^{\text{пр-роз}} = Q_{\text{max пр.g}}^{\text{пр-роз}} / N_{\text{max пр.g}}, \text{ Гкал/од. вим.}, (14), \text{ де}$$

$Q_{\text{max пр.g}}^{\text{пр-роз}}$ - обсяг спожитої теплової енергії у приміщенні з найбільшою сумою показань приладів-розподільвачів теплової енергії, що припадає на один метр квадратний його площі серед g -их приміщень, Гкал;

$N_{\text{max пр.g}}$ - найбільша серед g -их опалюваних приміщень, оснащених приладами-розподільвачами теплової енергії, сума показань приладів-розподільвачів теплової енергії, визначена на один метр квадратний серед відповідних їм площ (у застосовуваних для них одиницях вимірювання, які співвідносяться з потужністю опалювального приладу, різницею між середньою

температурою його поверхні та температурою повітря в приміщенні), одиниця вимірювання.

За рішенням співвласників будівлі застосовується інший принцип визначення та розподілу теплової енергії для опалюваних приміщень, оснащених приладами-розподільвачами, ніж визначений у цьому пункті, а саме: виходячи із найбільшого споживання теплової енергії опалювальним приладом або опалюваним приміщенням.

Обсяг спожитої теплової енергії на опалення i -го опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді) ($Q_{\text{пр.}i}^{\text{б.обл}}$), розраховується з урахуванням вимог розділу VIII цієї Методики за формулою

$$Q_{\text{пр.}i}^{\text{б.обл}} = k_{s,i} \times S_{\text{пр.}i} \times (Q_{\text{буд}}^{\text{оп}} - \sum_j Q_{\text{пр.}j}^{\text{т.ліч}} - \sum_g Q_{\text{пр.}g}^{\text{пр-роз}} - Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}} - Q_{\text{МЗК}}) / \sum_i (k_{s,i} \times S_{\text{пр.}i}), \text{ Гкал, (15),}$$

де

$k_{s,i}$ - коефіцієнт, що застосовується при розподілі обсягів спожитої теплової енергії у будівлі до площі/об'єму опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), у багатоквартирному житловому будинку з нежитловими опалюваними приміщеннями, не оснащеними вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді);

$S_{\text{пр.}i}$ - площа i -го опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової

енергії у гарячій воді), що визначається згідно з пунктом 11 розділу I цієї Методики, м^2 , а якщо розподіл здійснюється пропорційно до об'єму приміщень, у формулі 6, наведеній у підпункті 4 пункту 6 розділу I цієї Методики, необхідно замінити площу приміщення на відповідний об'єм, м^3 ;

$Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$ - загальний обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення, Гкал;

$Q_{\text{пр.}j}^{\text{т.ліч}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, оснащеного вузлом розподільного обліку, Гкал;

$Q_{\text{пр.}g}^{\text{пр-роз}}$ - обсяг спожитої теплової енергії у g -му опалюваному приміщенні, оснащеному приладами-розподільниками теплової енергії, Гкал;

$Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, Гкал;

$Q_{\text{МЗК}}$ - обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, Гкал;

3) у перший опалювальний період після запровадження розподільного обліку із застосуванням приладів-розподільників теплової енергії питомий обсяг спожитої теплової енергії на один метр квадратний на опалення i -их опалюваних приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільниками теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), не має перевищувати більше ніж в 1,5 раза при оснащенні 50 % опалювальних приладів приладами-розподільниками теплової енергії та більше ніж в 3 рази при оснащенні від 50 % до 75 % питомого обсягу спожитої теплової енергії для потреб опалення усіх g -их опалюваних приміщень, оснащених приладами-розподільниками теплової енергії, разом з усіма i -ми опалюваними приміщеннями, не оснащеними вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільниками теплової енергії/вузлами розподільного

обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), розрахованого за формулою 11, наведеною у підпункті 2 пункту 6 розділу II цієї Методики. У разі оснащення приладами-розподільвачами теплової енергії більше ніж 75 % опалювальних приладів у будівлі обмеження щодо питомого обсягу спожитої теплової енергії на потреби їх опалення не застосовуються.

Питомий обсяг спожитої теплової енергії на потреби опалення i -их опалюваних приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), в перший опалювальний період після запровадження розподільного обліку із застосуванням приладів-розподільвачів теплової енергії розраховується за формулою

$$q^{\text{оп.б.обл}} = \sum_i Q_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}} / \sum_i S_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}} \leq 1,5 \times q^{\text{оп}} \text{ або } 3 \times q^{\text{оп}}, \text{ Гкал/м}^2, \text{ (16), де}$$

$Q_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення i -го опалюваного приміщення, не оснащеного вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), Гкал;

$S_{\text{пр.і}}^{\text{б.обл}}$ - площа i -их опалюваних приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), м²;

$q^{\text{оп}}$ - мінімальна частка середнього питомого споживання теплової енергії на опалення приміщень, Гкал.

Якщо питомий обсяг спожитої теплової енергії на опалення i -их опалюваних приміщень, не оснащених вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільвачами теплової енергії/вузлами

розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), в перший опалювальний період після запровадження розподільного обліку із застосуванням приладів-розподільовачів теплової енергії перевищує зазначені у цьому пункті обмеження, обсяг перевищення розподіляється між споживачами усіх g -их та i -их опалюваних приміщень пропорційно до загальних/опалюваних площ/об'ємів їх приміщень.

Для здійснення розподілу теплової енергії між усіма споживачами визначаються обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{ф,с}^{оп}$), та обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі ($Q_{МЗК}$) відповідно до розділу VIII цієї Методики. Ці обсяги розподіляються між усіма споживачами у будівлі, приміщення яких оснащені вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільовачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), приміщення яких не оснащені вузлами розподільного обліку теплової енергії/приладами-розподільовачами теплової енергії/вузлами розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді), приміщення яких з індивідуальним опаленням та приміщення, до яких не постачається теплова енергія на опалення;

4) у разі якщо частина опалюваних приміщень оснащена вузлами розподільного обліку, а в решті опалюваних приміщень усі опалювальні прилади оснащені приладами-розподільовачами теплової енергії, обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалюваного приміщення, оснащеного вузлом розподільного обліку теплової енергії, визначається на підставі показань відповідного вузла розподільного обліку ($Q_{пр,j}^{т,ліч}$) з урахуванням вимог розділів VI, VIII цієї Методики.

Обсяг спожитої теплової енергії в g -му опалюваному приміщенні, опалювальні прилади якого оснащені приладами-розподільовачами теплової

енергії ($Q_{\text{пр.р03}}^{\text{пр.р03}}$), розраховується з урахуванням вимог розділів VI, VIII цієї Методики за формулою

$$Q_{\text{пр.г}}^{\text{пр.р03}} = \left(Q_{\text{буд}}^{\text{оп}} - \sum_j Q_{\text{пр.г}}^{\text{т.ліч}} - Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}} - Q_{\text{МЗК}} \right) \times N_{\text{пр.г}} / \sum_g N_{\text{пр.г}}, \text{ Гкал, (17), де}$$

$Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$ - загальний обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення, Гкал;

$Q_{\text{пр.г}}^{\text{т.ліч}}$ - обсяг спожитої теплової енергії на опалення j -го опалювального приміщення, визначений за показаннями вузла розподільного обліку теплової енергії, Гкал;

$Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, Гкал;

$Q_{\text{МЗК}}$ - обсяг спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, Гкал;

$N_{\text{пр.г}}$ - сума показань приладів-розподільовачів теплової енергії у g -му опалюваному приміщенні, опалювальні прилади якого оснащені приладами-розподільовачами теплової енергії (у застосовуваних для них одиницях вимірювання, які співвідносяться з потужністю опалювального приладу, різницею між середньою температурою його поверхні та температурою повітря в приміщенні);

5) розподіл обсягів спожитої теплової енергії на опалення будівлі, у якій частина опалюваних приміщень оснащена вузлами розподільного обліку теплової енергії, а усі опалювальні прилади решти опалюваних приміщень і опалюваних МЗК та допоміжних приміщень, оснащені приладами-розподільовачами теплової енергії, витраченої на опалення МЗК та допоміжних

приміщень, здійснюється за розрахунком відповідно до показань приладів-розподільовачів теплової енергії згідно з підпунктом 4 цього пункту.

III. Визначення та розподіл обсягу спожитої у будівлі теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень

1. Обсяг теплової енергії, витрачений на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, визначається на підставі показань вузлів розподільного обліку теплової енергії, вузлів розподільного обліку витрати теплоносія (у разі обліку теплової енергії у гарячій воді) або приладів-розподільовачів теплової енергії у разі оснащення ними 100 % МЗК та допоміжних приміщень.

2. У разі відсутності вузлів розподільного обліку у МЗК та допоміжних приміщеннях будівлі обсяг теплової енергії, витрачений на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, визначається як частка від загального обсягу споживання теплової енергії на опалення будівлі ($Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$):

одноповерхова будівля – 20 %;

двоповерхова – 18 %;

триповерхова – 16 %;

чотириповерхова – 14 %;

п'ятиповерхова – 12 %;

шестиповерхова та вище – 10 %.

За рішенням співвласників будівлі зазначені частки споживання теплової енергії, витраченої на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, можуть визначатися з застосуванням понижуючого коефіцієнту від 0,2 до 0,9, залежно від теплотехнічних характеристик огорожувальних конструкцій, зокрема характеристик заповнення дверних віконних, балконних та дверних блоків,

наявності тамбурів, якості теплоізоляції інженерних систем тощо. Або за рішенням співвласників для визначення частки може застосовуватися підвищуючий коефіцієнт від 1,1 до 2, залежно від наявності та технічного стану опалювальних приладів в МЗК та допоміжних приміщеннях, стану теплотехнічних характеристик огорожувальних конструкцій. Рішення про їх застосування або зміну приймається в міжопалювальний період, про що співвласники будівлі письмово повідомляють виконавця комунальної послуги або виконавця розподілу.

3. У разі якщо приміщення всіх споживачів у будівлі оснащені вузлами розподільного обліку, обсяг теплової енергії, витраченої на опалення МЗК та допоміжних приміщень будівлі, визначається як різниця між обсягом теплової енергії, визначеної на підставі показань вузла комерційного обліку, та сумарним обсягом спожитої теплової енергії за показаннями вузлів розподільного обліку, а також з врахуванням обсягу витрат теплової енергії на функціонування внутрішньобудинкової системи опалення та гарячого водопостачання (за наявності циркуляції).

4. Якщо МЗК та допоміжні приміщення у будівлі не оснащені вузлами розподільного обліку теплової енергії або приладами-розподільовачами теплової енергії, а також у разі оснащення ними менше 100 % опалюваних МЗК та (опалюваних) допоміжних приміщень, співвласники будівлі можуть прийняти рішення про застосування при розподілі обсягу теплової енергії на опалення МЗК та допоміжних приміщень результатів енергетичного аудиту. Рішення про застосування результатів енергетичного аудиту приймається в міжопалювальний період, про що письмово повідомляється виконавець комунальної послуги або виконавець розподілу.

IV. Порядок визначення та розподілу загального обсягу теплової енергії на приготування гарячої води

1. Загальний обсяг теплової енергії, витраченої на приготування гарячої води ($Q_{\text{буд}}^{\text{ГВП}}$) в опалювальний період в індивідуальному тепловому пункті або автономній теплогенеруючій/когенераційній установці, визначається за одним із варіантів:

за формулою

$$Q_{\text{буд}}^{\text{ГВП}} = \left[V_{\text{буд}}^{\text{ГВП}} \times \rho^{\text{ГВП}} \times c \times (t^{\text{ГВП}} - t^{\text{х.в}}) \times 10^{-3} \right] + Q_{\text{ф.с}}^{\text{ГВП}}, \text{ Гкал, (18), де}$$

$V_{\text{буд}}^{\text{ГВП}}$ – загальний обсяг спожитої гарячої води у будівлі (розраховується за формулою 2, наведеною у підпункті 2 пункту 6 розділу I цієї Методики), м³;

$\rho^{\text{ГВП}}$ - густина гарячої води, т/м³, яка приймається відповідно до зареєстрованої засобом автоматичної реєстрації температури гарячої води, а за його відсутності дорівнює 0,986 т/м³ при температурі 55 °С, крім випадку постачання гарячої води від відкритої системи тепlopостачання, за якого густина приймається відповідно до температури теплоносія, що надходить у будівлю подавальним трубопроводом протягом розрахункового періоду, т/м³;

c - теплоємність води, що дорівнює 1 ккал/кг;

$t^{\text{ГВП}}$ - температура гарячої води, що визначається за показаннями автоматичного засобу її реєстрації, а за його відсутності дорівнює 55 °С, крім випадку постачання гарячої води від відкритої системи тепlopостачання, за якого температура приймається як температура теплоносія, що надходить у будівлю подавальним трубопроводом протягом розрахункового періоду, °С;

$t^{x.b}$ - температура холодної води, що визначається за показаннями автоматичного засобу її реєстрації, а за його відсутності дорівнює 5 °С в опалювальний період та 15 °С у міжопалювальний період;

$Q_{ф.с}^{ГВП}$ - обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи ГВП згідно з розділом V цієї Методики;

як рівний середньому загальному обсягу спожитої теплової енергії на потреби ГВП в міжопалювальний період згідно з показаннями теплолічильника у цей період, за винятком періодів ненадання послуг з постачання теплової енергії та водопостачання для ГВП.

Для будівлі/приміщення з індивідуальним приготуванням гарячої води для неї/нього загальний обсяг теплової енергії, витраченої на приготування гарячої води ($Q_{сп}^{ГВП}$), у міжопалювальний період визначається в:

індивідуальному тепловому пункті на підставі показань вузла комерційного обліку;

автономній теплогенеруючій/когенеруючій установці на підставі показань вузла обліку, встановленого після встановлення цієї установки.

За наявності комбінованого теплозабезпечення будівлі від централізованого теплопостачання разом з альтернативним автономним відновлюваним джерелом енергії (крім установки, що генерує теплову енергію з біомаси) визначення температури холодної води здійснюється автоматичним засобом її реєстрації.

Для будівлі, у якій відповідно до проектної документації на неї приготування гарячої води здійснюється індивідуально в приміщеннях (газовою колонкою, квартирним/малим тепловим пунктом, котлом, бойлером тощо), при використанні гарячої води на загальнобудинкові потреби та її обліку лічильником(ами) гарячої води обсяг теплової енергії у цій гарячій воді розраховують за формулою 18, наведеною у пункті 1 цього розділу,

підставивши обсяг гарячої води, витраченої на загальнобудинкові потреби, визначений за показаннями вузла розподільного обліку ($V_{з.б.п}^{ліч.ГВП}$), замість загального обсягу спожитої гарячої води у будівлі ($V_{буд}^{ГВП}$).

2. Для будівлі, де приготування гарячої води здійснюється поза її межами, загальний обсяг теплової енергії, витраченої на приготування гарячої води ($Q_{буд}^{ГВП}$) поза межами будівлі, та постачання її від центрального теплового пункту, теплогенеруючої/когенеруючої установки, яка не є автономною, відкритої системи теплопостачання визначається:

при постачанні гарячої води від відкритої системи теплопостачання в міжопалювальний період, а також від центрального теплового пункту, теплогенеруючої/когенераційної установки, яка не є автономною, - за показаннями вузла комерційного обліку ГВП будівлі;

при постачанні гарячої води від центрального теплового пункту, теплогенеруючої/когенеруючої установки, яка не є автономною, та її обліку вузлом комерційного обліку (лічильниками гарячої води) – розрахунком за формулою 18, наведеною у пункті 1 цього розділу;

при постачанні гарячої води від відкритої системи теплопостачання в опалювальний період за одним із варіантів:

як 30 % від загального обсягу спожитої теплової енергії у січні попереднього опалювального періоду для будівлі, збудованої, капітально відремонтованої, реконструйованої, термомодернізованої до 2006 року включно, та 50 % - після 2006 року;

як рівний середньому загальному обсягу спожитої теплової енергії на ГВП в міжопалювальний період на підставі показань вузла комерційного обліку у цей період, за винятком періодів ненадання послуг з постачання теплової енергії та водопостачання для забезпечення ГВП;

за формулою 18, наведеною у пункті 1 цього розділу.

V. Визначення обсягу теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкових систем опалення та ГВП

1. Обсяги теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкових систем опалення та ГВП, визначаються окремо для системи опалення та системи ГВП.

Обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, складається із:

загального, що розподіляється між усіма приміщеннями;

індивідуального, що дорозподіляється на неопалюване приміщення або приміщення з індивідуальним опаленням, через яке прокладені транзитні трубопроводи внутрішньобудинкової системи опалення, за обсяг теплової енергії, що надходить від таких трубопроводів у це приміщення.

За рішенням співвласників будівлі зазначені загальні обсяги теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, визначаються енергетичним аудитом або обстеженням інженерних систем будівлі й розраховуються згідно з ДСТУ Б А.2.2-12:2015 «Енергетична ефективність будівель. Метод розрахунку енергоспоживання при опаленні, охолодженні, вентиляції, освітленні та гарячому водопостачанні» або визначаються вимірjuвальним методом, при цьому необхідно надати виконавцю комунальної послуги або виконавцю розподілу результати енергетичного аудиту або обстеження інженерних систем будівлі для їх застосування при розподілі.

За відсутності результатів енергетичного аудиту або обстеження інженерних систем будівлі при розподілі загальні обсяги теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи

опалення, приймаються як частки від загального обсягу спожитої теплової енергії на опалення будівлі ($Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$) та загального обсягу теплової енергії, витраченої на ГВП у будівлі ($Q_{\text{буд}}^{\text{ГВП}}$) у січні попереднього опалювального періоду згідно з пунктом 2 розділу V цієї Методики.

Після виконання робіт з покращення теплоізоляції трубопроводів та обладнання внутрішньобудинкових систем згідно з державними будівельними нормами за рішенням співвласників будівлі можуть застосовуватись нові дані обстеження цих інженерних систем будівлі при розподілі.

Рішення співвласників будівлі щодо зміни показників обсягу теплової енергії, витраченої на функціонування внутрішньобудинкової системи опалення, приймається в міжопалювальний період, про що письмово повідомляється виконавець комунальної послуги або виконавець розподілу.

Індивідуальні обсяги теплової енергії від транзитних трубопроводів визначаються згідно з пунктом 4 цього розділу.

2. Обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$), приймається як частка від загального обсягу теплової енергії, спожитої на опалення будівлі ($Q_{\text{буд}}^{\text{оп}}$) при подачі теплоносія в опалювані приміщення від:

індивідуального теплового пункту без регулювання за погодними умовами - 15 %;

індивідуального теплового пункту при регулюванні за погодними умовами - 5 %;

автономної теплогенеруючої/когенераційної установки - 7 %;

центрального теплового пункту або теплогенеруючої/когенераційної установки, яка не є автономною, - 8 %;

квартирних/малих індивідуальних теплових пунктів - 4 % (за умови обладнання квартирними/малими індивідуальними тепловими пунктами всіх приміщень будівлі).

Загальний обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{заг.ф.с}}^{\text{оп}}$), приймається для усіх розрахункових періодів опалювального періоду та є сумою таких показників: обсягу теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{ф.с}}^{\text{оп}}$), визначеного відповідно до цього пункту, та усіх обсягів теплової енергії, які надходять від ділянки транзитного трубопроводу до неопалюваного приміщення або приміщення з індивідуальним опаленням, в якому є ділянка такого трубопроводу, у тому числі частина стояка, або обладнання внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{інд.ф.с}}^{\text{оп}}$), визначених відповідно до пункту 4 цього розділу.

Якщо в розрахунковому періоді виникає небаланс обсягів теплової енергії, така різниця розподіляється між споживачами пропорційно до загальних/опалюваних площ/об'ємів їх приміщень. У разі якщо така різниця виникла у більшості розрахункових періодів опалювального періоду, співвласники будівлі можуть прийняти рішення про коригування обсягу теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи опалення у наступному опалювальному періоді з урахуванням такої різниці.

3. Обсяг теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи ГВП ($Q_{\text{ф.с}}^{\text{ГВП}}$), приймається як частка від загального обсягу теплової енергії, витраченої на ГВП ($Q_{\text{буд}}^{\text{ГВП}}$), визначеного

згідно з розділом IV цієї Методики в січні попереднього опалювального періоду, для систем:

із рушникосушарками при приготуванні гарячої води у будівлі в разі її постачання в розрахунковому періоді та наявності циркуляції – 15 %;

без рушникосушарок при приготуванні гарячої води у будівлі в разі її постачання у розрахунковому періоді та наявності циркуляції – 7 %;

з рушникосушарками при приготуванні гарячої води за межами будівлі в разі її постачання в розрахунковому періоді та наявності циркуляції – 9 %;

без рушникосушарок при приготуванні гарячої води за межами будівлі в разі її постачання в розрахунковому періоді та наявності циркуляції – 3 %.

Якщо в розрахунковому періоді виникає небаланс між загальним обсягом спожитої теплової енергії на ГВП ($Q_{\text{буд}}^{\text{ГВП}}$) за показаннями вузла комерційного обліку та обсягом, визначеним за формулою 3, наведеною у підпункті 3 пункту 6 розділу I цієї Методики, така різниця розподіляється між споживачами пропорційно до загальних/опалюваних площ/об'ємів їх приміщень. У разі якщо така різниця виникла у більшості розрахункових періодів міжопалювального періоду, співвласники будівлі можуть прийняти рішення про коригування обсягу теплової енергії, витраченої на забезпечення функціонування внутрішньобудинкової системи ГВП у наступному опалювальному періоді з урахуванням такого небалансу.

За рішенням співвласників будівлі для визначення обсягу споживання теплової енергії застосовуються результати енергетичного аудиту або обстеження інженерних систем будівлі. Про таке рішення співвласники будівлі письмово повідомляють виконавця комунальної послуги або виконавця розподілу.

4. Обсяг теплової енергії, який надходить від ділянки неізолюваного транзитного трубопроводу до неопалюваного приміщення або приміщення

з індивідуальним опаленням, в якому є ділянка такого трубопроводу, у тому числі частина стояка, або обладнання внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{інд. ф.с.}}^{\text{оп}}$), визначається розрахунково або за результатом енергетичного аудиту або обстеження інженерних систем цього приміщення.

За відсутності результатів енергетичного аудиту або обстеження інженерних систем приміщення, при недопущенні виконавця комунальної послуги або виконавця розподілу до такого приміщення або перешкоджанні їм у доступі до нього для з'ясування протяжності, діаметра та стану теплоізоляції транзитного(их) трубопроводу(ів) обсяг теплової енергії, який надходить від ділянки транзитного трубопроводу до неопалюваного приміщення або приміщення з індивідуальним опаленням, в якому є ділянка такого трубопроводу, у тому числі частина стояка, або обладнання внутрішньобудинкової системи опалення ($Q_{\text{інд. ф.с.}}^{\text{оп}}$), розраховується за формулою

$$Q_{\text{інд. ф.с.}}^{\text{оп}} = 0,86 \times 10^{-6} \times 14(t - t_{\text{вн. норм}}) \times l \times d \times \tau, \text{ Гкал, (19), де}$$

$0,86 \times 10^{-6}$ - перевідний коефіцієнт одиниць вимірювання фізичних величин;

14 - загальний коефіцієнт тепловіддачі зовнішньої поверхні неізолюваного трубопроводу, Вт/(м²×К);

t - температура внутрішньої поверхні трубопроводу, °С; для будь-якого трубопроводу внутрішньобудинкової системи опалення за опалювальний період приймається - 45 °С, для будь-якого трубопроводу внутрішньобудинкової системи ГВП - 52,5 °С;

$t_{\text{вн.норм}}$ - нормативна внутрішня температура для кімнати/приміщення, що приймається з урахуванням положень пункту 1 розділу VI цієї Методики для опалювального періоду, °С;

l - довжина транзитного трубопроводу, м;

d - зовнішній діаметр трубопроводу, м;

τ - кількість годин у розрахунковому періоді, год.

При ненаданні власником приміщення інформації для розрахунку за цією формулою виконавцем комунальної послуги або виконавцем розподілу для розрахунку обсягу теплової енергії, який надходить від ділянки транзитного трубопроводу до неопалюваного приміщення або приміщення з індивідуальним опаленням, в якому є ділянка такого трубопроводу, у тому числі частина стояка, або обладнання внутрішньобудинкової системи опалення, приймаються такі вихідні дані:

трубопровід вважається не теплоізованим;

зовнішній діаметр трубопроводу (d) приймається більшим з діаметрів, визначених на вході та виході з приміщення або на початку та кінці стояка (стояків);

довжина транзитного трубопроводу (l) приймається рівною відстані від входу та виходу трубопроводу в приміщення, за винятком ширини однієї із стін/перегородок (при горизонтальному вході/виході) або висоти одного з перекриттів (при вертикальному вході/виході), а якщо транзитний трубопровід вертикально входить та виходить з приміщення в одній точці - рівною висоті поверху, на якому знаходиться приміщення, або горизонтально входить та виходить з приміщення в одній точці - рівною внутрішньому периметру приміщення, визначеному за аналогічним по плануванню приміщенням у будівлі.